ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 6ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1899

ΠΕΜΠΤΗ
15
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
1957
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

ΕΚΤΕΛΕΙ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΝΤΑΛΛΕΣ Ο ΤΖΩΡΤΖ ΑΛΛΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ

Πρὸς ἐπίτευξιν ὑποχωρήσεως εἰς τὸ κυπριακὸν ζήτημα

ΕΝΩ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΦΕΥΓΟΥΝ, ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΣΤΕΛΛΟΥΝ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ ΕΝΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΩΡΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τηλεγράφημα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναφέρει ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ἄλλεν κατὰ τὴν χθεσινὴν ἄφιξίν του ἐδήλωσεν εἰς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ὅτι ἡ ἐπίσκεψίς του, ὅλως ἰδιωτική, θὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ διέλθῃ δύο ἡμέρας τῆς ἀδείας του εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ἐδήλωσεν ὅτι ἀγνοεῖ τὴν φήμην κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἄφιξίς του εἰς τὴν Τουρκίαν προεκλήθη ἀπὸ ἀμερικανικὴν πρόθεσιν μεσολαβήσεως εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου.

Ἀντιθέτως ὁ ραδιοσταθμὸς τοῦ Λονδίνου εἰς τὴν χθεσινὴν πρωϊνὴν ἐκπομπήν του ἄφησε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Ἄλλεν εἰς τὴν Τουρκίαν δὲν εἶναι ἄσχετος μὲ τὰς συνομιλίας αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν προσφάτως εἰς τὸ Λονδῖνον μεταξὺ τοῦ κ. Ντάλλες καὶ τοῦ ἐκεῖ Τούρκου πρεσβευτοῦ.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐγνώσθη, ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας κ. Βιργκίν, ὅστις ἀπουσιάζει ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Ἄγκυραν, ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἐνταῦθα θέσιν του περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου ἀνέβαλεν τὴν ἐπάνοδόν του.

Ἡ ἀναβολὴ αὐτὴ ἀποδίδεται εἰς τὰς ζωηρὰς ζημιώσεις περὶ τὸ Κυπριακόν.

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ σύμβουλος τῆς ἐνταῦθα ἀμερικανικῆς πρεσβείας κ. Πένσιλντ ὅστις ἀναπληροῖ τὸν ἀπουσιάζοντα εἰς Κωνσταντινούπολιν πρεσβευτὴν κ. Ἄλλεν ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ καὶ παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπ' ἀρκετόν.

Ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς συνομιλίας ὁ κ. Ἀβέρωφ δὲν ἠθέλησε νὰ προβῇ εἰς καμμίαν ἀνακοίνωσιν. Κατὰ τὰς πληροφορίας ὅμως τῶν διπλωματικῶν κύκλων τὰ θέματα τὰ ὁποῖα συνεζητήθησαν δὲν εἶναι ἄσχετα πρὸς τὸ χαρακτηριζόμενον ὡς ἰδιωτικὸν ταξίδιον τοῦ κ. Ἄλλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ ἐφημερὶς «Φιγκαρὸ» πληροφορεῖται ἐκ Λευκωσίας ὅτι τὰ τελευταῖα τμήματα τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων τὰ ὁποῖα εἶχον μεταφερθῇ ἐκεῖ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Σουὲζ ἀνεχώρησαν χθὲς ἐκ Κύπρου ἐπιστρέφοντα εἰς Γαλλίαν.

ΧΑΓΗ. Ὀλλανδικὴ ἐφημερὶς δημοσιεύει ἀνταπόκρισιν ἐκ Βόννης συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν μετὰ τὰ σημειωθέντα εἰς τὸ Λούνεμπουργκ τῆς Γερμανίας ἐπεισόδια μεταξὺ βρετανικῶν στρατευμάτων καὶ Γερμανῶν πολιτῶν, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀρχηγείου ὅπως πρὸς τιμωρίαν τῶν παρεκτραπέντων καὶ παραδειγματισμόν, ὁλόκληρον τὸ Σύνταγμα τῆς Οὐαλλίας μεταφερθῇ εἰς Κύπρον.

Ἡ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι ἡ ἀπόφασις αὐτὴ γνωσθεῖσα εἰς Κύπρον ἐπροκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὰ δυσμενῆ σχόλια τῶν Ἑλλήνων.

ΠΡΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων πρὸς τοὺς συμπολίτας

Τὴν αὔριον Παρασκευὴν 16ην τρέχοντος καὶ ὥραν 7.15 μ. μ. φθάνει εἰς τὴν πόλιν μας δι' ἀποχαιρετιστήριον ἐπίσκεψιν ὁ μέχρι τοῦδε μητροπολίτης μας καὶ ἤδη εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἀναδειχθεὶς Μακαριώτατος κ. Θεόκλητος. Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τὴν ὥραν ταύτην θέλει ψαλῇ δοξολογία ὑπὸ τοῦ κλήρου τῆς πόλεως.

Εἰς τὴν ἱερουργίαν ταύτην παρακαλοῦνται ὅπως θελήσωσι καὶ προσέλθωσι πᾶσαι αἱ πολιτικαί, δικαστικαί, στρατιωτικαὶ καὶ λοιπαὶ ἀρχαί, οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αἱ ὀργανώσεις καὶ σωματεῖα τῆς πόλεως. Συγκέντρωσις ἐντὸς τοῦ ναοῦ μέχρι 7.10 μ.μ. Τελετάρχης τοῦ Δήμου ὁ δημοτικὸς σύμβουλος κ. Χριστ. Σκαμνάκης, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου κ. Δ. Πετροπούλου. Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.

Τὰ τῆς ἱεροτελεστίας κανονισθήσονται ὑπὸ τοῦ Τοποτηρητοῦ Ἰ. Μητροπόλεως κ. Θεοκλήτου.

Καλοῦνται ὅθεν διὰ τῆς παρούσης οἱ ἀνωτέρω, ὡς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὅπως προσέλθουν πρὸς χαιρετισμὸν τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ 12ετίαν ἤδη ποιμάναντος τὴν Ἀποστολικὴν Ἐπισκοπὴν τῆς πόλεώς μας κ. Θεοκλήτου.

Πάτραι τῇ 15—8—1957

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων
Β. Θ. ΡΟΥΦΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ-ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Αἱ διαμαρτυρίαι διὰ τὴν περικοπὴν τῆς πιστώσεως πρὸς διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Πατρῶν—Τριπόλεως στεροῦνται, νομίζομεν, ρεαλισμοῦ. Ἡ ἔναρξις τοῦ ἔργου αὐτοῦ, λόγῳ συνεχῶν ἀκυρώσεων τῶν δημοπρασιῶν, ἔχει πολὺ καθυστερήσει, ὥστε θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀπορροφηθῇ ἀκεραία ἡ πίστωσις ἐντὸς τοῦ καθωρισμένου ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν χρόνου. Πολὺ ὀρθῶς ἐσκέφθη τὸ ὑπουργεῖον νὰ περικόψῃ τώρα ἓν ποσοστὸν ἀπὸ τὴν ἀδρανοῦσαν πίστωσιν τῆς ὁδοῦ 111, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλου ἔργου ἐν ἐξελίξει, ἐν καιρῷ δὲ νὰ διαθέσῃ νέαν πίστωσιν διὰ τὴν ὁδὸν Πατρῶν—Τριπόλεως, πρὸς ὁλοκληρωτικὴν διάνοιξιν αὐτῆς. Θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ συμπολῖται ὅτι ὁ ἀφιχθεὶς εἰς τὴν πόλιν μας, διὰ τὰ ἐγκαίνια κατασκευῆς τῶν νέων λιμενικῶν ἔργων (30 Νοεμβρίου 1956) ὑπουργὸς κ. Ράλλης ἔδωσε τὴν ὑπόσχεσιν τῆς πιστώσεως καὶ τὴν ἐτήρησεν. Ἐπέρασαν, ὅμως, ἔκτοτε πλέον τῶν 8 μηνῶν, χωρὶς νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον! Καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι παραμερίζονται αἱ γραφειοκρατικαὶ δυσκολίαι καὶ τὸ ἔργον ἀρχίζει, ποῖος θὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι θὰ διατεθοῦν τὰ δυόμισυ ἑκατομμύρια μέχρι τέλους τοῦ ἔτους εἰς ἀπρόσκοπτον ἐργασίαν ἐν καιρῷ χειμῶνος; Καὶ ποῖος φοβεῖται ὅτι ἅπαξ ἀρχίσῃ ἡ τελικὴ φάσις τῆς διανοίξεως, θὰ ἀρνηθῇ ὁ ὑπουργός, ὁ σημερινὸς ἢ οἱοσδήποτε ἄλλος, τὴν χορήγησιν τῆς ἀπαιτουμένης συμπληρωματικῆς πιστώσεως διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν; Διὰ τοὺς λόγους αὐτούς, φρονοῦμεν ὅτι αἱ διαμαρτυρίαι ἐπιστρέφουν εἰς τοὺς διαμαρτυρομένους, οἱ ὁποῖοι εὐθύνονται εἴς τινα βαθμὸν διὰ τὸν ἐπὶ μῆνας νήδυμον αὐτῶν, χάρις εἰς τὸν ὁποῖον ἐχάσαμεν ἕνα χρόνον μὲ δημοπρασίας, χωρὶς νὰ κινηθῇ οὔτε μία σκαπάνη. Τώρα, ἕνα αἴτημα θὰ ἔπρεπε νὰ προβληθῇ: Νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον! Καὶ νὰ ἀναλωθῇ ἡ ἔστω καὶ περικεκομμένη πίστωσις—διότι θὰ μᾶς δοθῇ, ἐν καιρῷ, ὅση ἄλλη χρειασθῇ—ἀντὶ νὰ ἐφησυχάζωμεν μὲ τὴν σκέψιν ὅτι ὑπάρχουν χρήματα εἰς τὴν εἰδικὴν «σακκούλαν» τῆς πιστώσεως, ἐνῷ ὁ δρόμος δὲν διανοίγεται οὔτε κατὰ ἓν μέτρον...

ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΓΡΙΠΠΗ

Ἴσως εἶναι ἀστεῖον τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ὅτι ἡ εἰσβαλοῦσα εἰς τὴν πρωτεύουσαν Ἀσιατικὴ γρίππη δὲν ἔφθασεν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ ἀπὸ τάς... Πάτρας! Ἐπειδὴ ὅμως ὑποστηρίζεται ὅτι μπορεῖ νὰ μετέφεραν τὴν ἀσθένειαν παιδιὰ μυλεργατῶν καὶ μακαρονοποιῶν ἐκ τῆς πόλεώς μας εἰς τὴν ἐν Πεντέλῃ κατασκήνωσιν τοῦ οἰκείου ἀσφαλιστικοῦ ταμείου, καλὸν εἶναι νὰ ἐξετασθοῦν αἱ ὑποψίαι αὐταί, διὰ νὰ προστατευθῇ ἡ ὑγεία τῆς πόλεως ἢ ἡ φήμη αὐτῆς.

ΔΙΟΔΙΑ

Καίτοι δὲν ἐνδιαφέρει τὰς ἐπαρχίας ἡ «ὁδὸς πολυτελείας» πρὸς τὸ Σούνιον, νομίζομεν ὅτι διὰ τὴν συντήρησίν της πρέπει νὰ ληφθοῦν ἄλλα μέτρα, πλὴν τῆς ἐπιβολῆς διοδίων. Διότι, ἑνὸς κακοῦ δοθέντος μύρια ἕπονται». Καὶ ἂν ἀναβιώσῃ τὸ σύστημα τῶν διοδίων πρὸς συντήρησιν τῶν ὁδῶν, θὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἀλλοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπανέλθῃ ἡ χώρα εἰς ἀναχρονιστικὰ συστήματα.

ΤΑ ΕΠΙΤΟΚΙΑ

Μελετᾶται περαιτέρω μείωσις τῶν ἐπιτοκίων τῶν καταθέσεων. Καὶ ναὶ μὲν δὲν ἀμφισβητεῖται ὅτι τὰ ὑψηλὰ ἐπιτόκια εἶναι ἀντιοικονομικὰ καὶ ἀντιπαραγωγικά, ἀλλὰ ἐπεβλήθησαν ταῦτα πρὸς παροχέτευσιν τοῦ χρήματος ἀπὸ τὴν «μαύρην ἀγορὰν» εἰς τοὺς κανονικοὺς τραπεζικοὺς ἀγωγούς. Θὰ εἶναι ἄκρως ἐπικίνδυνος ἡ μείωσις τῶν ἐπιτοκίων, ἐὰν γίνῃ εἰς χρόνον ἀνεπίκαιρον καὶ εἰς βαθμὸν ὑπερβολικόν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κλονισθῇ θεμελιωδῶς ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἀποταμιευτῶν εἰς τὸ Κράτος. Πολὺ δύσκολα ἀνακτᾶται ἡ ἐμπιστοσύνη, πολὺ γρήγορα χάνεται...

ΤΑ ΑΣΕΜΝΑ

Τό... πασίγνωστον περιοδικὸν «Χτυποκάρδι» διέκοψε τὴν ἔκδοσίν του. Σχετικὴ δήλωσις τοῦ ἐκδότου του ἀναφέρει ὅτι εἰσήκουσε «πατρικὴν ὑπόδειξιν καὶ σύστασιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς». Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Ἀρχιεπισκοπή, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ νέου Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας, θὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ ἔργον πρὸς κάποιαν συστολὴν παντὸς ἑλληνικοῦ ἐντύπου, διότι δὲν ἀποτελεῖ μυστικὸν ὅτι εἰκόνες καὶ ὕλη, ποὺ θ' ἀπερρίπτοντο ἀπὸ τὸ «Χτυποκάρδι» ὡς... τολμηρά, εὑρίσκουν θέσιν εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον τῶν Ἀθηνῶν, βοηθοῦντος καὶ τοῦ Κράτους μὲ τὴν ἀδασμολόγητον χορήγησιν χάρτου διὰ τὰ πολυσέλιδα.

«ΘΟΛΑ ΥΔΑΤΑ»

Πρόκειται, ὡς ἀνεκοινώθη, νὰ μετάσχουν ἑλληνικαὶ ἀεροπορικαὶ καὶ χερσαῖαι δυνάμεις μαζὶ μὲ ἀγγλικὰς καὶ τουρκικὰς εἰς ἄσκησιν τοῦ ΝΑΤΟ ὑπὸ τὸν τίτλον «βαθέα ὕδατα». Ἀσκεῖται δὲ πίεσις ὅπως μετάσχῃ ἡ Ἑλλάς, ἐπίσης μαζὶ μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Τουρκίαν καὶ εἰς ἄλλην ἄσκησιν ὑπὸ τὸν τίτλον «Θολὰ ὕδατα» διὰ τό... Κυπριακόν. Τὰ θολὰ μπορεῖ νὰ εἶναι ἀβαθῆ, ἀλλὰ πάντως εἶναι ἐπικίνδυνα περισσότερον...

Η «ΗΜΕΡΑ»

Λόγῳ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τῆς Παναγίας, ἡ «ΗΜΕΡΑ», ὡς καὶ πᾶσαι αἱ πρωϊναὶ ἐφημερίδες, δὲν θὰ ἐκδοθῇ αὔριον Παρασκευήν.

Οἱ κ.κ. Βενιζέλος καὶ Παπανδρέου εἰς τὸν Πειραιᾶ

Θὰ ὁμιλήσουν τὴν Δευτέραν

ΑΘΗΝΑΙ. Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ κόμματος Φιλελευθέρων κ. κ. Βενιζέλος καὶ Παπανδρέου θὰ ὁμιλήσουν τὴν 8ην ἑσπερινὴν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας εἰς τὸ Πασαλιμάνι Πειραιῶς.

Ἡ ἀπογευματινὴ ἀργία τῆς χθὲς θὰ γίνῃ τὸ Σάββατον

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Μπουρνιᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι διὰ νεωτέρας ἀποφάσεώς του τὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα παρέμειναν χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀνοικτά, λόγῳ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς, θὰ παραμείνουν κλειστὰ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

ΣΗΜΕΡΟΝ: ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Η ΑΧΡΑΝΤΟΣ ΒΟΗΘΟΣ ΠΟΝΕΜΕΝΩΝ

Παραστάτις τῆς Ἐθνικῆς μας πορείας

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

> «Δεῦρο, μῆτερ Χριστοῦ, πρὸς ἡμᾶς, σοῦ δεομένους συμπαθοῦς ἐπισκέψεως καὶ ῥῦσαι κεκακωμένους, τυραννικαῖς ἀπειλαῖς... Οἴκτειρον, Πανύμνητε καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, παῦσον τὴν ζάλην καὶ σβέσον τὴν καθ' ἡμῶν ὀργήν, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».
>
> (Στιχηρὸν πρὸς τὴν Θεοτόκον τοῦ δεσπότη Ἕλους Ἀνθίμου, γιὰ νὰ ψέλνεται στὶς ἐκκλησίες, τὶς παραμονὲς τοῦ 21).

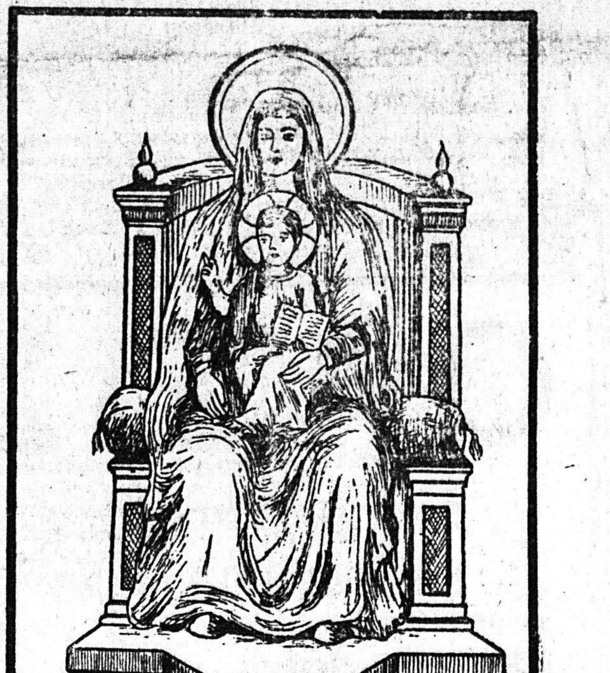

Ἐκοιμήθης, παρθένος καὶ μητέρα, εἰς Γεθσημανῆ, γιὰ ν' ἀνέβεις, «πλατυτέρα νεφέλης», πλάϊ στὸ θρόνο τοῦ Ἀπλάστου, βασίλισσα τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Ἀγγέλων, μεσίτρια ὅλων τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅλων τῶν πονεμένων, ὅλων τῶν κατατρεγμένων, ὅλων τῶν πεινασμένων γι' ἀλήθεια καὶ διψασμένων γιὰ δικαιοσύνη, ποὺ ὁ υἱός σου τοὺς ἔχει τάξει τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἄφθαστο ποίημα αἰθέριας ἀγνότητας καὶ ταπεινωσύνης, ἔφεξες, μὲ τὸ φῶς τῆς θείας μορφῆς σου, στοὺς συφοριασμένους σκλάβους, ποὺ ἀναδεύονταν μέσα στὴν τρισκότιδη ρωμαίικη κατακόμβη, νὰ βροῦν τὸ δρόμο τοῦ λυτρωμοῦ. Στάθηκες γι' αὐτοὺς ὁλόθερμη ἀγκάλη συμπόνιας, παρηγοριὰ γλυκύτατη, δίδαγμα ἐγκαρτέρησης, ταμεῖο ἀστέρευτο ἐλπίδων, ἀλλὰ κι' ἀλάθευτη ὁδηγήτρα στὴν πορεία τῆς νίκης καὶ τοῦ θριάμβου.

Κι' ὅταν ὁ Ἕλληνας, ποὺ ἀκόμα κυμάτιζε στὰ μάτια του ὁ φαντασμαγορικὸς πλοῦτος τοῦ Δωδεκαθέου, ἀγκάλιασε μὲ πάθος τὴν Καινούργια Πίστη, βρῆκε στὴ μορφή σου κάποια γνώριμα στοιχεῖα μιᾶς ἄλλης Παρθένου, ποὺ εἶχε λατρέψει ἐπὶ αἰῶνες, τῆς κόρης τοῦ Δία. Μ' ἀντὶ γιὰ κράνος πολέμου ἔλαμπε τώρα στὴ θεία κεφαλή σου ὁ φωτοστέφανος τῆς ἁγιωσύνης· κι' ἀντὶ γι' ἀσπίδα καὶ δόρυ κρατοῦσες στὰ τρυφερά σου χέρια τὸ μονογενῆ σου, ἄπειρα πιὸ δυνατὸ ἀπὸ κάθε ἄλλον ὁπλισμό. Ἔτσι σὲ προσκύνησε σὰν μιὰ ἔκφραση καινούργια κι' ἀπροσμέτρητα πιὸ στοχαστικὴ τῆς παλιᾶς του λατρείας. Κι' ἔτσι σοῦ τόνισε ὕμνους ἀπαράμιλλους, πού, μπροστά τους, τὰ ἐγκώμια τῆς Ἀθηνᾶς μοιάζουν φτωχά, ξεθωριασμένα στολίδια.

Μονάχα τ' ἁπλᾶ ἐπίθετα τῶν ἀπείρων εἰκόνων ποὺ σοῦ φιλοτέχνησε, ἀπὸ τὶς πρῶτες, τὶς «ἀχειροποίητες» ὥς τὶς σημερινὲς καὶ τῶν ἀναρίθμητων ναῶν, ποὺ σοῦ ἀφιέρωσε, νὰ παραθέσῃ, ξερά, κανείς, εἶναι σὰν ν' ἀκούῃ ἀτελείωτον αἶνο ἀπὸ ἔξαλλα πλήθη ποὺ σ' ἀκολουθοῦν σὲ μυστικὴ ἔκσταση, σὲ πομπὴ ἐπιβλητική, διὰ μέσου τῶν αἰώνων: Εἶσαι τὸ Ἄνθος τὸ Ἀμάραντο, ἡ Παναγία ἡ Ἀμόλυντη, ἡ Ἀσπροφοροῦσα, ἡ Βασίλισσα Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, ἡ Γαληνή, ἡ Γλυκιὰ καὶ ἡ Γιάτρισσα, ἡ Βεβαία Ἐλπίς, ἡ Γλυκοφιλοῦσα καὶ ἡ Ἐλεοῦσα, ἡ Γοργοεπήκοος καὶ ἡ Βλέπουσα, ἡ Δεομένη καὶ Δακρυροοῦσα, ἡ Ἐγγυήτρια καὶ Διακονοῦσα, ἡ Θαλασσομάχισσα καὶ ἡ Κοσμοσώτειρα, ἡ Θεοσκεποῦσα καὶ ἡ Ἐλευθεροῦσα, ἡ Ἡλιόκαλη καὶ ἡ Ζωοδότρα, ἡ Χρυσοπηγὴ καὶ ἡ Ψυχοσῶστρα, ἡ Πανάχραντος καὶ ἡ Παντάνασσα, ἡ Χρυσομαλλοῦσα καὶ ἡ Χρυσαυγή, ἡ Κυρία τῶν Ἀγγέλων καὶ ἡ Καθαρώτατη Καρδία, ἡ Κιβωτός, ἡ Κεχαριτωμένη, ἡ Παναγία ἡ Μεγάλη... Καὶ θάπιαναν σελίδες ἐπὶ σελίδων, ἂν τάβαζε στὴ σειρὰ κανένας αὐτὰ τὰ ἐπίθετα. Δὲν ὑπάρχει πολιτεία, κάμπος, βουνό, νησάκι, δάσος, χωριουδάκι, ἀκρωτήρι, λόφος, ποὺ νὰ μὴν ἔχει συνυφάνει τ' ὄνομά του στὸν ἀπέραντο θρύλο σου. Καὶ τέλος, τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος, ὅπως εἶχε τὴν Ἀθηνᾶ στὴν ἀρχαία πρωτεύουσά του, σ' ἔστησε πολιοῦχο στὴν καινούργια, στὴ βασιλίδα τῶν πόλεων, γιὰ νὰ στρατηγεύεις σ' ὅλους τοὺς πολέμους τῆς βυζαντινῆς Χριστιανωσύνης καὶ νὰ σοῦ ψέλνουν τὰ νικητήρια χρυσοφορεμένοι Αὐτοκράτορες, στὴν Ἁγιὰ Σοφιά, τὸν παρθενῶνα τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἡ λατρεία μας σὲ σένα εἶναι ὑφασμένη μ' αὐτὴ τὴν ἐθνικὴ μας ὕπαρξη. Μᾶς παραστέκεις, μᾶς σκέπεις καὶ μᾶς κραταιώνεις, γιατὶ σὲ πιστεύουμε σωστά. Καμμιὰ ὑποψία, ἔστω κι' ἡ πιὸ μακρυνή, αἰσθησιακῆς νότας δὲν ἔχει ποτὲ γλυστρήσει στὰ ὁμοιώματα τῆς θείας μορφῆς σου, τὰ καμωμένα ἀπὸ τὰ χέρια γνησίων Ἑλλήνων. Δὲν εἶσαι γιὰ μᾶς, ὅπως γιὰ τοὺς Φράγκους, ἡ γυναῖκα, ἔστω καὶ στὸν πιὸ ἅγιο ρόλο τῆς μητρότητας. Πιστεύουμε ἀπόλυτα στὸ θαῦμα τῆς ἄχραντης παρθενίας σου, γονιμοποιημένης ἀπὸ τὴ θεία βουλή.

Καὶ καταγελοῦμε τοὺς Εὐρωπαίους, ποὺ πιστεύουν στὸ κατόρθωμα τῆς παρθενογενέσεως (parthénogénèse) ἀπὸ τὰ βιολογικά τους πειραματικὰ ἐργαστήρια καὶ διστάζουν νὰ πιστέψουν στὸ θαῦμα τοῦ Θεοῦ. Πιστεύουμε πὼς δέχτηκες στ' ἁγνά σου σπλάχνα τὸ θεῖο λόγο, γιὰ νὰ δόσεις τὸ γήϊνο σχῆμα στὸ Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου. Μαρτύρησες καὶ πόνεσες μαζί του, γιὰ τὴ σωτηρία μας. Καὶ ἔζησες, στερημένη τὴ γλυκιὰ μορφή του κάτω ἀπὸ τὴ στοργικὴ φροντίδα τοῦ Ἰωάννη, ὥς τὴν ἡμέρα, ποὺ ἔγειρες κι' ἐκοιμήθης· τὸ μακάριο ὕπνο τῆς συντελεσμένης ἀποστολῆς, γιὰ ν' ἀνέβεις, μὲ τὰ φτερὰ τῶν ἀγγέλων, στὴν αἰώνια δόξα τοῦ μονογενῆ σου.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

Ἔγινε ἐπιτυχὴς ἐγχείρησις εἰς δύο σιαμαῖα βρέφη

Συνεδέοντο μὲ κοινὸν θώρακα

ΕΛΠΙΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΠΙΖΗΣΟΥΝ

ΤΟΣΚΑΝΗ. Δύο σιαμαῖοι ἀδελφοί, γεννηθέντες προχθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸ Κατόλι παρὰ τὴν Λούκαν ἐχωρίσθησαν ἀμέσως δι' ἐπιτυχοῦς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως. Οἱ δύο ἀδελφοὶ τοὺς ὁποίους ἔτεκεν ἡ κ. Γκράντι, 42 ἐτῶν, συνεδέοντο διὰ κοινοῦ θώρακος, ἐνῷ τὰ ὑπόλοιπα σώματά των ἦσαν τελείως κανονικά.

Ὁ κοινὸς θώραξ διετρέφετο ἀπὸ ἑνιαῖον ὀμφάλιον λῶρον. Ἡ ἀνωμαλία αὐτὴ χαρακτηρίζεται ὡς σπανιωτάτη εἰς τὰ ἰατρικὰ χρονικά.

Ἡ χειρουργικὴ ἐπέμβασις ἐγένετο εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὸν τοκετόν, φαίνεται δὲ ὅτι ἐπέτυχε.

Ὁ κ. Καραμανλῆς ἐλαφρῶς ἀδιάθετος

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς παρέμεινε χθὲς οἰκουρῶν εἰς τὴν Κηφισιάν, λόγῳ ἐλαφρᾶς ἀδιαθεσίας.

ΠΑΡΗΤΗΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΙΚΑ ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ διοίκησις τῆς ΓΣΕΕ ἐπέδωσε χθὲς εἰς τὸν ὑπουργὸν Ἐργασίας τὰς παραιτήσεις τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἐργατικῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ καὶ διεμαρτυρήθη διὰ τὸν παράνομον, ὡς τὸν θεωρεῖ, διορισμὸν τοῦ ΙΚΑ.

Ἡ ΓΣΕΕ δέχεται 6 ο)ο αὔξησιν ἀποδοχῶν

Ζητεῖ κρατικὴν διαιτησίαν

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ διοίκησις τῆς ΓΣΕΕ ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν Ἐργασίας κ. Μπουρνιᾶν, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπέβαλε σειρὰν ὑπομνημάτων διὰ τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων ἐργατικῶν ζητημάτων.

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας ἡ ΓΣΕΕ διεμαρτυρήθη διὰ τὴν ἀκολουθουμένην τακτικὴν εἰς τὸ θέμα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν κ. Μπουρνιᾶν, ὅπως παραπεμφθῇ τὸ ζήτημα εἰς διαιτησίαν δεδομένου ὅτι παρῆλθεν ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένη προθεσμία πρὸς ὁρισμὸν ὑπὸ τῶν ἐργοδοτικῶν ὀργανώσεων τῶν ἀντιπροσώπων των πρὸς διαπραγμάτευσιν καὶ ὑπογραφὴν νέας συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ ΓΣΕΕ ἐτόνισεν ὅτι τὸ καθοριζόμενον ποσοστὸν αὐξήσεως 3 ο)ο εἶναι ἀνεπαρκὲς καὶ τουλάχιστον πρέπει ν' αὐξηθῇ εἰς 5 ο)ο, δεχθεῖσα ὅπως τοῦτο καθορισθῇ εἰς 4 ο)ο, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς θὰ ὁρισθῇ εἰς 6 ο)ο.

Ἀναπτύσσουσα τὰς ἀπόψεις της ἡ διοίκησις τῆς ΓΣΕΕ ὑπεγράμμισεν ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ αὔξησις τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων κατὰ 8 ο)ο καὶ δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν οἰκονομικὴν σταθερότητα.

Ἀκολούθως ἡ διοίκησις τῆς ΓΣΕΕ ἀνέφερεν εἰς τὸν κ. Μπουρνιᾶν ὅτι τὸ ἔλλειμμα διὰ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεων καὶ συντάξεων εἰς τοὺς καπνεργάτας ἀνέρχεται εἰς 120 ἑκ. δραχ. προστιθεμένων 2.500.000 δρ. κατὰ μῆνα. Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο πιέζει τὰ οἰκονομικὰ τοῦ ΙΚΑ, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν καθήλωσιν τῶν συντάξεων εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα. Ἡ ΓΣΕΕ ἐζήτησεν ὅπως διατηρηθῇ ἡ εἰσφορὰ 3 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων καπνῶν.

Ἐπίσης ἐζήτησεν ὅπως οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων, οἱ ἀμειβόμενοι κατὰ χιλιόμετρον, ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ ὅπως χαρακτηρισθοῦν ὡς ὑπάλληλοι διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ νόμου 2112 οἱ τεχνῖται τυπογράφοι, οἱ πρακτικοὶ μηχανικοί, οἱ ἐργάται—νυκτοφύλακες ἐργοστασίων, ἀποθηκῶν καὶ γραφείων.

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

ΜΟΝΗ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣ ΤΟΠΟΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΥΣΙΩΝ

Τὰ δεινά της ἀπὸ 1770 - 1822

Ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τοῦ κ. Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ἡ μονὴ Γηροκομείου, ἀναπόσπαστον κεφάλαιον ἀποβαίνουσα τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, συνεταύτισε τὴν τύχην της μὲ τὰς δύο μεγάλας ἐθνικὰς ἐπαναστάσεις τῶν Πατρῶν, τὴν τοῦ 1770 (Ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος, κίνημα Ὀρλὼφ) καὶ ἐκείνην τοῦ 1821.

Τὴν νύκτα τῆς Μ. Παρασκευῆς 13 Ἀπριλίου 1770 Τουρκαλβανοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ κατέσφαξαν τοὺς κατοίκους, ἐσύλησαν καὶ ἐπυρπόλησαν τὸν ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἐπίσης τὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ προχωροῦντες ἔπραξαν τὸ αὐτὸ εἰς τὴν μονὴν Γηροκομείου καὶ ἔπειτα εἰς τὴν μονὴν Ὀμπλοῦ. Ἡ καταστροφὴ τῆς πόλεως ἐπῆλθεν πρὸς ἐκδίκησιν, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς ἀναφερθείσας μονὰς καὶ μεγάλους ναοὺς τῆς πόλεως πρὸς ἀνεύρεσιν θησαυρῶν καὶ λαφυραγώγησιν. Φαίνεται ὅτι, ὅπως καὶ ἡ πόλις, οὕτω καὶ ἡ μονὴ Γηροκομείου κατελήφθη ἐξ ἀπίνης καὶ ἐχάθησαν κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τὰ περισσότερα τῶν κινητῶν πραγμάτων καὶ συνεπῶς καὶ τῶν ἐγγράφων.

Τὰ δεινὰ συνεχίσθησαν, διότι τῷ 1806, κατὰ σημείωσιν τοῦ Κώδικος τῆς μονῆς, διερράγη ὑπὸ σεισμοῦ ὁ θόλος τοῦ ναοῦ, ὁ τροῦλλος ἐσχίσθη ἀπὸ ἄνω ἕως κάτω καὶ παρέστη ἀνάγκη νὰ κατεδαφισθῇ ὁλόκληρος ὁ ναὸς καὶ ἀνηγέρθη ἀμέσως ἐκ θεμελίων κατὰ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον.

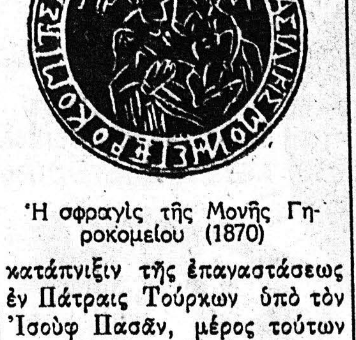

Ἡ σφραγὶς τῆς Μονῆς Γηροκομείου (1870)

Πρὸς ἀποτελείωσιν τῆς λεηλασίας καὶ πυρπολήσεως τῆς πόλεως κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων (3 Ἀπριλίου 1821) ὑπὸ τῶν προστρεξάντων πρὸς κατάπνιξιν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Πάτραις Τούρκων ὑπὸ τὸν Ἰσοὺφ Πασᾶν, μέρος τούτων κατηυθύνθη πρὸς Γηροκομεῖον, ἐνῷ ἄλλο ἐπροχώρησεν εἰς τὴν πεδιάδα μέχρι τῆς μονῆς Ὀμπλοῦ. Οἱ μοναχοὶ παρακολουθοῦντες τὴν καταστροφὴν τῆς πόλεως, καὶ τὴν πυρπόλησίν της, κατεῖδον τὸν κίνδυνον καὶ συμπεριλαβόντες τὰ πολυτιμότερα τῶν πραγμάτων της, ἀπῆλθον ἐγκαίρως.

Οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουλίου 1821 ἐπεδίωξαν νὰ ἐνεργήσουν στενωτέραν πολιορκίαν τῶν ἐν Πάτραις Τούρκων. Τὴν 26 Ἰουλίου οἱ πολιορκηταὶ ἔγιναν τολμηρότεροι. Οἱ Τοῦρκοι εἶχον περιορισθῇ κατέχοντες ἀκραῖα σημεῖα τῆς πόλεως, ἀναμένοντες τὴν ἐπίθεσιν τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὴ δὲν ἔβλεπον νὰ πραγματοποιῆται, ἐζήτησαν ν' ἀνιχνεύσουν τὰς θέσεις των. Δύναμις Τούρκων συνήντησεν εἰς Γηροκομεῖον σῶμα πολιορκητῶν, τὸ ὁποῖον συνεπλάκη μετ' αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς ἕως καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἐκράτησεν ἡ συμπλοκή. Τέλος οἱ Τοῦρκοι ἐγκατέλειψαν τὸν ἀγῶνα, ἐπανελθόντες πρὸς τὴν πόλιν, εἶχον δὲ ἀπωλείας (νεκρούς τινας καὶ τραυματίας). Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἕλληνες ἠναγκάσθησαν μετὰ ταῦτα νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ὀχυρὰν θέσιν τῆς πυρποληθείσης μονῆς. Τουρκικὴ φρουρὰ μετά τινας ἡμέρας κατέλαβε τὸ Γηροκομεῖον καὶ ἐγκατεστάθη εἰς αὐτό.

Τὴν νύκτα τῆς 1ης πρὸς τὴν 2αν Αὐγούστου ὁ Πατρινὸς ὁπλαρχηγὸς Παναγιώτης Καρατζᾶς καὶ Θεόδωρος Γρίβας μὲ τὰ σώματά των ἐστράφησαν κατὰ τῶν εἰς Γηροκομεῖον ὠχυρωμένων Τούρκων. Ἡ ἐπαφὴ ἔγινε τὸ μεσονύκτιον. Οἱ πυροβολισμοὶ ἠκούοντο συνεχῶς ἔκτοτε. Πρὶν ἐξημερώσῃ ἡ ἐπομένη, οἱ Τοῦρκοι τοῦ Φρουρίου ἀκούσαντες τοὺς πυροβολισμοὺς ἐξ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ